

РЕШЕНИЕ

№67

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 29 февруари 2012 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на петнадесети февруари, две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря И.И.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Иванова **к.н.а.х.д.№33** по описа на съда за **2012 година**, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение №988 от 02.12.2011 г., постановено по н.а.х.д. №1298/2011 г. Районен съд – Перник, е потвърдил наказателно постановление №23-2303079 от 19.05.2011 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” – София. С потвърденото наказателно постановление на основание чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ) на ЕТ”Ц.К.”***, в качеството ѝ на „работодател”, е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2 000 (две хиляди) лв. за нарушение по чл. 14, ал. 2 във вр. с чл. 11, ал. 5 от Наредба №РД-07-2 от 16.12.2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд.

В касационната жалба се твърди, че решението на Районен съд - Перник е неправилно, поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на съдопроизводствените правила, както и необосновано. От касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт и да се произнесе по съществото на спора, като отмени процесното наказателно постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител адв. А*** заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата, Дирекция „ИТ” – Софийска област не се явява в съдебно заседание, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна, тъй като допуснатите пропуски при съставянето на АУАН са отстранени по ред на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, поради което същите се явяват несъществено процесуално нарушение и решението като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и прецени събраните по делото

доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211 от АПК и от надлежна страна, за която решението е неблагоприятно, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция не са представени нови писмени доказателства за установяване на обстоятелства във връзка с посочените касационни основания.

Разгледана по същество жалбата е основателна, като съображенията за това са следните:

При извършената касационна проверка на атакувания съдебен акт, която има за цел отстраняване на евентуално допуснати от първата съдебна инстанция грешки при прилагане на закона, настоящият съдебен състав намира, че районният съд неправилно е приел, че в хода на производството по налагане на административно наказание не са били допуснати съществени процесуални нарушения във връзка с реализиране правото на защита санкционираното лице.

Районен съд – Перник, след преценка на събраните пред него писмени и гласни доказателства е приел за безспорно установено от фактическа страна, че на 22.03.2011 г. при извършване на проверка по спазване на трудовото законодателство в обект – кафене в гр. Перник, стопанисвано от ЕТ”Ц.К.”, същият, в качество работодател не е провел периодичен инструктаж за 2010 г. на работниците и служителите си по реда на Наредба №РД-07-2 от 16.12.2009 г. При така установеното от фактическа страна първоинстанционния съд е приел от правна такава, че производството по административно наказване е протекло без допуснати съществени процесуални нарушения във връзка с чл. 42, ал. 1, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН относно посочване на нарушените законови разпоредби и обстоятелствата по извършване на нарушението, както и че не е налице нарушение във връзка с липсата на посочена дата на извършване на нарушението в акта за неговото установяване, тъй като пропускът е преодолян в НП по реда на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН. Административното наказание първата съдебна инстанция е приела за правилно и справедливо определено, както и съобразено с правилата на чл. 27 от ЗАНН и съответно на целите на административното наказване по чл. 12 от с.з.

Настоящият касационен състав не споделя изводите на районния съд относно липсата на съществени процесуални нарушения в производството по налагане на административно наказание и в този смисъл намира за основателни част от доводите на жалбоподателя. В хода на извършваната касационна проверка се установи допуснато от наказващия орган процесуално нарушение от категорията на съществените, което опорочава административнонаказателното производство в степен, водеща до необходимост от отмяна на процесния акт на административно правораздаване, което не е сторено от първата съдебна инстанция.

Мотивите на касационния съд са следните:

Процесното НП е съставено при условията на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, даващ възможност на административнонаказващия орган да издаде наказателно постановление и в случаите, когато е допусната нередовност при съставяне на АУАН, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, обаче следва да се тълкува строго ограничително. Не всяка нередовност на акта за установяване на административно нарушение е преодолима по този ред. Пропуски в АУАН от вида на липса на дата и място на извършване на нарушението, некоректното посочване на датата или несъответствие с тази посочена в НП, както и липса на дата на съставяне на акта винаги са неотстраними пороци, които влекат след себе си отмяна на издадено НП.

Това е така, тъй като подобни случаи съдът е препятстван да извърши проверка относно сроковете за даване начало и слагане край на административнонаказателно производство по чл. 34 от ЗАНН, която проверка е негов съществен елемент.

В конкретния случай, освен че АУАН не съдържа дата на извършване на нарушението, а в НП липсата на реквизита е преодоляна с позоваване на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, за дата на извършване на нарушението е посочена неточно **10.11.2010 г.** Посочените в АУАН и НП нарушени законови разпоредби на чл. 14, ал. 2 във вр. с чл. 11, ал. 5 от Наредба №РД-07-2 от 16.12.2009 г., вменяват в задължение на работодателите провеждане на периодични инструктажи по безопасност и здраве при работа на всеки работещ, не по-рядко от *един път годишно*. АНО твърди, че ЕТ "Ц.К."***, в качеството му на работодател не е провело задължителния годишен инструктаж за 2010 г. Това обстоятелство обаче не може да бъде констатирано и ценено като нарушение към дата 10.11.2010 г. Изразът „веднъж годишно” е тълкуван неправилно от административнонаказващият орган, а това обстоятелство не е отчетено от районния съд при проверка на законосъобразността на НП. При липса на конкретно посочени в нормативния акт срокове с начален и/или краен момент, за годишен период се счита този, покриващ рамките на една календарна година. С други думи за наказания едноличен търговец е съществувала възможността да извърши инструктаж в рамките на календарната година т.е. до 31.12.2010 г. и едва след този срок бездействието му може да се приема за нарушение на Наредба №РД-07-2 от 16.12.2009 г. Неправилното тълкуване на текста, регламентиращ задължения на работодателите във връзка с безопасността и здравето на работещите при осъществяване на трудова дейност, води след себе си порок на административнонаказателното производство, неотстраним по реда на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН.

Предвид горните съображения съдът намира, че освен посочената по-горе липса на посочване на дата на извършване на нарушението в АУАН, което е съществен процесуален порок, който трудно може да се преодолее по реда на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН и то само при наличие на неоспорими доказателства за това и при безспорност по отношение нарушителя, нарушението и неговата вина, неточното посочване на датата на извършване на нарушението в акта, завършващ процедурата по налагане на административно наказание е категорична предпоставка за отмяна на НП само на процесуално основание. Освен това в процесния случай е налице и неправилно тълкуване на материалния закон, водещо до неправилното му приложение.

Съдът смята за основателно и оплакването на касационния жалбоподател и във връзка с изписването на нарушените законови разпоредби в процесното НП. Това макар и процесуално нарушение, явяващо се в различна степен съществено във всеки конкретен случай, е такова във връзка с правото на защита на наказаното лице и следва да бъде максимално прецизирано в производствата по налагане на административно наказание, за да не се налага лицето, посочено за нарушител да извежда по пътя на собственото си тълкуване или да гадае, коя законова повеля не е изпълнил или нарушил.

Във връзка с горното, настоящата инстанция намира че районният съд, като не е констатирал пороци в производството по налагане на административно наказание, е допуснал съществено нарушение на закона, което е основание за касиране на атакуваният съдебен акт. Поради това обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено, като вместо него бъде постановено друго, с което да се отмени процесното наказателно постановление.

Мотивиран така и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, **Административен съд - Перник**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №988 от 02.12.2011 г. постановено по н.а.х.д. №1298 Районен съд – Перник, с което е потвърдено наказателно постановление №23-2303079 от 19.05.2011 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” – София, като вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТМЕНЯ наказателно постановление №23-2303079 от 19.05.2011 г., на Директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” – София, издадено срещу ЕТ ”Ц.К.”***, в качество „работодател” за нарушение по чл. 14, ал. 2 във вр. с чл. 11, ал. 5 от Наредба №РД-07-2 от 16.12.2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, като на основание чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2 000 (две хиляди) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2. /п/